

Nachtgezichten 2: Horens en smeden

Liturgiesuggesties:

Psalm 144: 1 en 2 of Psalm 18: 1 en 9

Psalm 144: 3 en 6 of Psalm 18: 15

Psalm 1: 1 en 2

Zacharia 1: 12-21 en 2: 6-13

Psalm 68: 16 OB of Psalm 91: 1 en 5 OB

Openbaring 21: 1-8

Psalm 68: 17 OB of Psalm 91: 8 OB

Na verkondiging: Psalm 75: 1, 2, 4 en 7 of Psalm 2: 1, 3 en 4

Psalm 37: 2 en 3 OB of Lofzang van Zacharias: 1

***

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Stel je voor! 't Is pikdonker.

Midden in de nacht.

Het gordijn van het donker ... schuift open.

Je schrikt wakker ... want opeens is het licht.

Je hoort stemmen.

Je ziet beelden.

En net als in een film ... zie je wat er staat te gebeuren. In de toekomst.

In Gods toekomst!

Dat overkwam Zacharia, de profeet, in het jaar 520 voor Christus.

Midden in de nacht ... ziet Zacharia.

Nee, niet in een droom.

Maar klaar wakker ... ziet Zacharia zijn acht nachtgezichten.

Acht nachtgezichten, waarin God spreekt tot zijn profeet en tot zijn volk.

Acht nachtgezichten, waarin God de toekomst voor ons open legt.

*

Wat ziet Zacharia in zijn tweede nachtgezicht?

We laten hem, broeders en zusters, jongens en meisjes, zelf aan het woord: "En ik sloeg mijn ogen op en ik zag toe, en zie, vier horens en vier smeden."

Vier! Dat getal kwamen we ook al tegen in het eerste nachtgezicht.

Vier is in de taal van de Bijbel het getal van de aarde, de wereld waarin wij, mensen, leven.

Er zijn vier windstreken, vier hoeken van de wereld, vier jaargetijden, en naar oude overlevering - vier elementen: vuur, water, lucht en aarde.

Vier is het getal van het aardse, van het menselijke.

Dat in tegenstelling - of hoe je het ook wilt noemen - met het getal drie.

Drie is het getal van het hemelse, van God-Drieëinig.

Vier! Zacharia ziet vier horens.

Weer zo'n symbolisch woord: hoorn.

Ze zullen wel niet in de lucht gezweefd hebben, maar aan de kop van één of ander dier hebben vastgezeten.

Voor de oude volken, broeders en zusters, jongens en meisjes, was de hoorn van een dier een geducht aanvals- en verdedigingswapen.

De hoorn gold als het symbool voor fysieke kracht en bovenmenselijke macht.

Vele goden, bij de Egyptenaren, bij de Germanen en elders ... droegen horens als hoofdbedekking.

Daarmee kregen ze voor het volk het schrikwekkende uiterlijk van het boven-natuurlijke.

U hebt er vast wel eens een plaatje van gezien.

Of kijk maar eens rond in de dierentuin: Ik zou niet graag op de horens van een dreigende buffel of een woedende stier terecht komen.

Ook in de Bijbel is de hoorn een teken voor macht en sterkte.

Een voorbeeld uit het bijbelboek Micha: "Sta op en dors, gij dochter Sions; want Ik zal uw hoorn van ijzer maken en uw hoeven van koper, en gij zult vele volkeren verbrijzelen ..." (4:13).

Ook de HERE God Zelf wordt in de Bijbel vergeleken met een hoorn.

In een danklied zingt David: "De HERE is mijn steenrots, mijn schild, mijn hoorn des heils." (Psalm 18:3).

Horens komen we heel concreet, tastbaar, tegen in het huis van God, in de tempel. Op de vier hoeken van het brandoffer altaar!

Vier hoeken, die heen wijzen naar de vier hoeken van de aarde.

Aan de horens van dit altaar moest het bloed gestreken worden ter verzoening van de zonden van het volk.

Daarna werd ... bovenop het altaar het brandoffer aan de HERE gebracht.

Vandaar dat de HERE ook kan dreigen met een vreselijke straf:

Het afkappen van de horens van het altaar.

Dan is er geen verzoening met God meer mogelijk.

Duidelijk mag zijn, broeders en zusters, jongens en meisjes:

Horens symboliseren macht en kracht.

Brute en brutale kracht. Mensenkracht en godenkracht.

En wanneer het in dit tweede nachtgezicht gaat over vier horens, dan is daarmee bedoeld ... de macht en de kracht van mensen, van volken.

Dat wordt ook duidelijk in de uitleg van de tolkengel aan de profeet Zacharias:

"Dit zijn de horens, die Juda, Israël en Jeruzalem verstrooid hebben." (vers 20).

Verstrooid!

Ja, want Juda: het land; Israël: het volk; en Jeruzalem: de uitverkoren stad ... zijn verstrooid.

Als snippers papier, zijn ze door de vijandelijke macht van het grote Babylonische Rijk over de aarde verstrooid.

Als bladeren, die in de herfst door de wind van hun takken worden gerukt ... zo is dat aloude verbondsvolk van God over de gehele aarde verstrooid.

Een groot deel is naar Babel weggevoerd:

Daniël en zijn vrienden, Ezechiël en Jeremia, de grote profeten.

En klein deel is in het land gebleven: de allerarmsten. Een ander deel is naar elders gevlucht.

Zo weten we dat veel Joden naar Egypte zijn getrokken.

Daar aan de oevers van de Nijl hebben zij een nieuw bestaan kunnen opbouwen.

Velen zijn nimmer teruggekeerd naar het beloofde land.

Vier horens!

Het is de aanduiding van de wereldwijde macht van mensen tegen God.

De macht, die Gods verbondsvolk onder de voet wil lopen.

Vermorzelen wil onder haar hakken.

Noem die horens maar met namen: Farao in Egypte, Haman uit het boek Esther, Nebukadnezar in Babel, koning Herodes en zijn kindermoord in Bethlehem.

De lijnen naar Nazi-Duitsland zijn gemakkelijk door te trekken: Hitler.

En niet te vergeten: Stalin.

Eeuw in eeuw uit beuken de horens tegen de muren van Gods Koninkrijk.

Telkens weer wordt er de poging herhaald ... de macht en de invloed van Gods volk op aarde ... te breken.

En vandaag de dag?

Laat ik het actueel voor u mogen maken:

Het grootste gevaar, broeders en zusters, jongens en meisjes, dat een bedreiging vormt voor Gods volk uit Joden en Christenen, is het broedervolk van Allah en Mohammed, zijn profeet.

Het volk van Ismaël, de zoon van Abraham ... de moslem.

De Islam veroverd de wereld steeds meer en meer.

Met geld van oliesjeiks en ajatolla's wordt onze westerse samenleving steeds meer opgekocht: Huizen, banken, tankstations en alles wat maar onroerend goed heet ... komt steeds meer in oosterse handen.

We zijn overstroomd door turkse en marokkaanse gastarbeiders, die hun islamitische geloof met zich mee hebben gebracht.

En u weet hoe fanatiek ze kunnen zijn.

De Golfoorlog van oog om oog, tand om tand, is er het bittere bewijs van.

Een vuurhaard, in het Midden Oosten, die dreigde uit de hand te lopen?

Of heb ik het misschien bij het verkeerde eind?

Dan maar dichterbij huis: Lopend door de Wagenstraat, in het hartje van Den Haag, is een joodse synagoge, omgetoverd tot een echte moskee, met minaretten van vele tientallen meters hoog en vele dure en kleurrijke tapijten op de vloer.

En hoeveel gesloten kerkdeuren zijn er niet met moslimse sleutels weer geopend?

Waar God zijn kerk bouwt, bouwt de satan zijn moskee.

Wie z'n ogen nu maar dicht wil doen en niets wil zien ... heeft het makkelijk genoeg.

Maar wie met Zacharia de ogen opslaat, die ziet de horens van alle kanten, ... buiten en binnen de kerk.

In ieder geval dichterbij, dan je zou denken.

Ook binnen de kerk.

De grootste molotov-cocktail, die de Satan in de kerk heeft kunnen gooien is die ... van de twijfel.

Veel mensen ... twijfelen ... aan de toekomst, omdat ze twijfelen aan ... zichzelf, en ze twijfelen aan zichzelf, omdat ze twijfelen aan ... God.

De zekerheid van het geloof wordt ondergraven.
De normen en waarden aan de kant gezet.
En het geloof: ... Ach wat heeft je geloof nog voor je te betekenen?

Twijfelend geloven, is de titel van een boekje.
En op de achterflap lees ik: De moderne gelovige wordt wel eens getypeerd als zich bevindend in een "krachtenveld" tussen de polen geloof en ongelooft, met alle spanningen die daarbij horen.
Zeker, broeders en zusters, jongens en meisjes, een mens kan door de twijfel heen ... tot een echter, dieper en rijker geloof komen.
Maar een mens kan óók door de twijfel heen ... zijn geloof kwijtraken.
Ik denk aan die homofiele jongen uit het IKON-programma: Leven met Aids, heette het.
Opgegroeid in een katholiek gezin, theologie gestudeerd in Groningen, leiding gegeven aan werkgroepen aan de Universiteit van Amsterdam ... een pastoraal klinische training gevolgd waarin hij het diepste van zichzelf was tegengekomen.
Antwoorden op de vragen:
Wie ben ik? Waar leef ik voor? Waarheen ben ik op weg?
En nu ... God had voor hem afgedaan.
Af en toe knalde en een vloek door de huiskamer.
En na het programma vraag je je af: Waarom zendt men zo'n programma uit?
Waarom zaait men zoveel twijfels over een breed kijkerspubliek uit?

Als ik ergens bang voor ben, broeders en zusters, jongens en meisjes, is dat niet voor het rode gevaar uit het oosten, of het gele gevaar uit het verre oosten, maar voor de Satan, die als een kwaadaardige buurman ... het zaad van de twijfel zaait tussen het zaad van het Woord van God.
Ook in uw leven, en in dat van jou en van mij.
Vergeet dat niet.
Zijn horens beuken en bonzen op de deuren van de kerk en op de deuren van je hart.

*

Vier horens.
Om te verstrooien. Om twijfel te zaaien.
In Zacharia 1 worden daarvoor de overmoedige volken gebruikt (vers 15).
Zij, die meehielpen ten kwade.
Zeker ... God wás vertoornd op zijn volk.
En Hij schakelt daarbij volken in om zijn gericht uit te oefenen.
Maar ze zijn te ver gegaan.
God wilde zijn volk niet vernietigen, maar tot bekering brengen.
Hij noemt Zichzelf: najverig.
Dat woord heeft te maken met ... liefde.
Jaloezie.
Zeker, als je vrouw het met een ander houdt, dan mag je najverig, jaloers zijn.
Omdat je immers zoveel van haar houdt, en om haar geeft.
Je wilt haar niet met een ander delen.

Zoveel, broeders en zusters, jongens en meisjes, houdt de HERE van zijn volk.

En om haar terug te brengen tot de dienst aan Hem alleen, schakelt God de omringende volken in.

Ze zijn te v er gegaan.

Ze hebben Gods volk z o vernietigd, dat niemand zijn hoofd meer opheft.

Het hoofd opheffen ... dat was voor de oosterling de houding van het gebed.

Ze kunnen het niet meer. Ze kunnen niet meer bidden.

Het contact met God is ... verbroken.

Zo zwaar drukt de ballingschap op hun schouders.

Zo groot was de twijfel in hun hart.

Zo was het toen. Zo is het ook vandaag.

De wereld is machtig en Satan schijnt op school, in de discotheek en op de buis ... de onbetwiste heerser te zijn.

Het Koninkrijk van God krijgt geen voet aan de grond.

En onze kinderen: We moeten ze steeds meer en meer aan de Moloch prijsgeven.

Hoe lang nog HERE?

*

God Zelf, broeders en zusters, jongens en meisjes, komt ... zijn volk bevrijden.

Hij komt op aarde om zijn Koninkrijk te stichten.

Leest u maar mee in Zacharia 2, vanaf vers 6: "

Op, op! Vlucht uit het Noorderland! luidt het woord des HEREN, want naar de vier windstreken des hemels heb Ik u uiteengedreven, luidt het woord des HEREN.

Op redt u naar Sion, gij die woont bij de dochter van Babel!

Want, zo zegt de HERE der heerscharen, wiens heerlijkheid mij gezonden heeft, aangaande de volken die u uitgeplunderd hebben - want wie u aanraakt, raakt zijn oogappel aan -:

Voorwaar, zie, Ik beweeg mijn hand tegen hen, en zij zullen hun knechten ten buit worden. Dan zult gij weten, dat de HERE der heerscharen mij gezonden heeft."

God komt zijn volk bevrijden! Hoe?

Door vier smeden te zenden. Weer dat getal vier.

Voor elke hoorn heeft de HERE een smid.

Waar vier horens zijn, roept God ... vier smeden.

Kerels, die voor het zware werk niet terugdeinzen.

Die niet bang zijn voor de hitte van de oven en voor vuile handen.

Vier smeden!

Bij het lezen hiervan, broeders en zusters, jongens en meisjes, moest ik denken aan de oude smederij ... even verder bij ons in de Roggestraat in Deventer.

Als jongens ging je daar graag kijken.

Je zag het vuur in de oven, dat door een grote blaasbalg heet werd opgestookt.

Een reusachtig aanbeeld, waarop de smid het metaal dat hij bewerkte de goede vorm kon geven.

En als dan dat hete metaal uit de oven kwam en roodgloeiend op dat aanbeeld werd gelegd, dan vlogen - door de hamerslagen van de smid - de vonken in alle richtingen uiteen.

En af en toe maakte je mee, dat er paardenschoenen van nieuwe zolen werden voorzien.

De smid. De man, die niet tegen een stevige en zware klus opziet.

Die zelfs aan het weerbarstige en onbuigbare metaal, de vorm kan geven, die het verdiend.

Vier smeden, maar liefst, zien we in het tweede nachtgezicht.

"Wat komen zij doen?" vraagt Zacharias aan de engel, die hem de gezichten uitlegt.

Het antwoord luidt: "Zij zijn gekomen om te verschrikken, om neer te slaan de horens van de volken, die hun horens hebben verheven tegen het land Juda, om het te verstrooien."

Het is opmerkelijk dat Zacharia hier smeden ziet.

Want alle smeden waren uit het beloofde land naar Babel op transport gezet.

In Juda was geen smid meer te vinden.

Het wijst ons op het ingrijpen van God zelf.

Nu is het genoeg! - zegt de HERE. Jullie handen af van mijn volk.

Ik zal mijn volk bevrijden. "Ik keer in erbarming tot Jeruzalem weder."

Je ziet het, broeders en zusters, jongens en meisjes, voor je ogen.

De grote hamers worden geheven.

De mokers dalen neer.

En met een alles verbrijzelende slag worden de horens verpletterd.

"Zie, Ik ben het - zegt de HERE -, die de smid geschapen heb, welke het kolenvuur aanblaast en naar zijn kunst het wapen vervaardigt, maar Ik ben het ook, die de verderver geschapen heb om te vernielen."

Een uitspraak, die we vinden in Jesaja 54:16.

De smeden kunnen het rijk van de duisternis geweldige slagen toebrengen. Hoe?

Alleen al door hun geloof en hun gebed.

Dat zijn, broeders en zusters, jongens en meisjes, geweldige mokers, die de werelddrachten overwinnen.

Geloof en gebed.

Zouden we niet veel meer ... positief moeten geloven in de kracht en de macht van ons gebed?

Veel meer moeten vertrouwen op de Schepper en Onderhouder van zijn schepping?

Weet u, ... er zijn nog al wat horens, die van alle kanten, dreigend op ons af komen.

Maar waar zijn de smeden?

Waar is dat krachtige geloof en waar is dat aanhoudende gebed?

U, jij, ik ... wij allemaal kunnen smeden worden, smeden ... zijn.

We kunnen samen-smeden tegen het rijk van de duisternis.

U hoort wel ... daar heb je elkaar voor nodig: samen-smeden.

Daarom zijn we ook samen gemeente van Jezus Christus.

In deze tijd, in deze wereld.

Niet wij hebben elkaar uitgezocht ... dat denken we vaak.

Maar God Zelf heeft ons een plaats gegeven naast uw buurman of uw buurvrouw ... hier in de kerk.

Om het nog even in een breder kader te plaatsen:

Heel de wereldgeschiedenis draait om de kleine spil van het Koninkrijk van God.
Van alle kanten aangevochten, verdrukt, aangerand en verkracht.
En toch ...! Houdt goede moed.

"Op, redt u naar Sion, gij die woont bij de dochter van Babel ... Jubel en verheug u,
gij dochter van Sion! want zie, Ik kom in uw midden wonen!"

De vervulling van deze profetie wordt werkelijkheid als het volk uit de verstrooiing
terugkeert naar het beloofde land.

Het land wordt weer bebouwd, de muren van de stad Jeruzalem herbouwd.

De tempel in haar volle luister hersteld.

En de Here Jezus ... vijf eeuwen later de komst van het Koninkrijk van God
verkondigt.

En u weet, broeders en zusters, jongens en meisjes, dat de profeet Zacharia nog
verder en dieper gezien heeft dan we geneigd zijn te vermoeden.

Hij heeft getuurd naar de avondhemel van deze wereld, die bloedrood is gekleurd van
de rosse gloed van oorlogen, brandstapels en gaskamers.

Op dezelfde dag als het nieuwe Jeruzalem uit de hemel neerdaalt, valt het grote
Babel.

Het oordeel over de gode-vijandige volken wordt dan voltrokken.

En Gods kinderen lopen zingend en juichend op de met goud geplaveide straten van
de stad van God.

Aan de macht van volken, mensen, duivel en dood ... komt eens een eind.

Na de horens ... komen de smeden.

God zendt ze zelf naar de uithoeken van deze wereld.

Vandaar mogen wij optrekken naar Sion.

Naar de stad, die noord en zuid en oost en west met elkaar verbindt in de balken van
een kruis.

Wat verstrooid werd komt hier weer bijeen.

We worden getrokken met koorden van liefde en geloof.

Dát is Gods toekomst.

Daarheen zijn we op weg.

U, jij, ik ... of twijfel je nog?

Amen.

ds. Jan K.C. Kronenberg, Stadskanaal 25 oktober 1987

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !